

„Hvis Trediemand har forvoldt *noget Skade* (ikke „Skaden“, som ifølge Sammenhængen maa være begrænset til den forsikrede Skade) ved en Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov, eller hviler hans Ansvar udelukkende paa Regelen i 3—19—2, kan *den skadelidtes Krav* (ikke „Kravet“ eller „den sikredes Krav“, hvilke Udtryk begge er begrænset til Krav i Henhold til en forsikret Skade) nedsættes eller efter Omstændighederne helt bortfalde.“

For saa vidt det ærede Udvalg ikke mener at kunne følge vor principale Anmodning om, at Ansvar efter 3—19—2 helt bortfalder i Forsikringsforhold (eventuelt ogsaa udenfor disse), vil vi i Tilslutning til vor Udtalelse ved Mødet med det ærede Udvalg subsidiært anmode om, at der ved Siden af den i § 25 givne Adgang til Ansvarets Nedsættelse eller Bortfald efter Domstolenes Skøn maa blive givet en Bestemmelse om det ubetingede Bortfald af Ansvar efter 3—19—2 i saadanne Tilfælde, hvor Skaden fra den tjenendes Side er forårsaget ved simpel Uagtsomhed.

Denne Begrænsning synes at være en naturlig Følge af Lovforslagets § 20, 1ste Punktum, hvorefter Selskaberne aldrig med Retsvirkning kan unddrage sig Ansvar for Forsikringsbegivenheder, der er fremkaldt ved simpel Uagtsomhed, hvorfor Præmien altid maa antages at dække denne Art af Ansvar.

Vi tillader os derfor at henstille, at der til § 25, 1ste Stykke, som nyt Punktum tilføjes:

„Kravet bortfalder dog altid overfor den Trediemand, hvis Ansvar udelukkende hviler paa D. L. 3—19—2, naar Skaden fra den tjenendes Side er forvoldt ved en Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov“.

Herefter vil Kravet stadig kunne gøres gældende mod den tjenende selv, men for dennes Vedkommende vil da den i § 25 nu indeholdte Bestemmelse om Nedsættelse eller Bortfald af Ansvar for Skade, forvoldt ved simpel Uagtsomhed, komme til Anvendelse.

København, den 13. Januar 1930.

Paa Fællesudvalgets Vegne

Einar Jørgensen.